

Ikt. sz.: FFB/63-1/2013.

FFB-22/2013. sz. ülés
(FFB-132/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Fenntartható fejlődés bizottságának**
2013. június 11-én, kedden, 11 óra 7 perckor
az Országház Földszint 1. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Elnöki bevezető, napirend megszavazása	5
A szippantott szennyvízre vonatkozó rezsicsökkentésről, valamint egyes törvényeknek a további rezsicsökkentéssel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/11205. szám) (Németh Szilárd István (Fidesz) képviselő önálló indítványa) (A Fogyasztóvédelmi bizottság által benyújtott módosító javaslat megvitatása)	5
Tájékoztatás a Szigetköz vízpótlási kérdésére irányuló népi kezdeményezés elfogadása óta eltelt időszak eseményeiről	5
<i>Kovács Péter helyettes államtitkár (VM) tájékoztatója</i>	<i>6</i>
<i>Dr. Székely László miniszteri biztos tájékoztatója</i>	<i>6</i>
<i>Bizottsági vélemények, hozzászólások</i>	<i>7</i>
<i>Válaszok az elhangzottakra</i>	<i>11</i>
<i>További hozzászólások</i>	<i>13</i>
<i>Reagálások az elhangzottakra</i>	<i>16</i>
Tájékoztatás a Víz Világkonferencia előkészületeiről	17
Egyebek	22

Napirendi javaslat

1. A szippantott szennyvízre vonatkozó rezsicsökkentésről, valamint egyes törvényeknek a további rezsicsökkentéssel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/11205. szám)
(Németh Szilárd István (Fidesz) képviselő önálló indítványa)
(A Fogyasztóvédelmi bizottság által benyújtott módosító javaslat megvitatása)
2. Tájékoztatás a Szigetköz vízpótlási kérdésére irányuló népi kezdeményezés elfogadása óta eltelt időszak eseményeiről
3. Tájékoztatás a Víz Világkonferencia előkészületeiről
Tájékoztatást ad:
Vidékfejlesztési Minisztérium képviselője
Külügyminisztérium képviselője

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Szili Katalin** (független), a bizottság elnöke

Dr. Nagy Andor (KDNP), a bizottság alelnöke

Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz), a bizottság alelnöke

Bányai Gábor (Fidesz)

Bartos Mónika (Fidesz)

Cseresnyés Péter (Fidesz)

Koncz Ferenc (Fidesz)

Schmidt Csaba (Fidesz)

Vincze László (Fidesz)

Kepli Lajos (Jobbik)

Jávor Benedek (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz) dr. Nagy Andornak (KDNP)

Dr. Bácskai János (Fidesz) Bartos Mónikának (Fidesz)

Kövári János (Fidesz) Vincze Lászlónak (Fidesz)

Dr. Aradszki András (KDNP) Cseresnyés Péternek (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Kovács Pál államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)

Kovács Péter helyettes államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium)

Dr. Székely László miniszteri biztos

Dr. Nagy István országgyűlési képviselő (Fidesz), Mosonmagyaróvár polgármestere

Dr. Baranyai Gábor helyettes államtitkár (Külügyminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 7 perc)

Elnöki bevezető, napirend megszavazása

DR. SZILI KATALIN (független), a bizottság elnöke, továbbiakban: ELNÖK: Lassan megkezdjük bizottsági ülésünket tekintettel arra, hogy szavazás a plenáris ülésen befejeződött és a kiküldött napirendi ajánlásunk értelmében a mai bizottsági ülésünknek összesen három napirendi pontját terveztük. Egyrészt a szippantott szennyvízre vonatkozó rezsicsökkentésről, valamint egyes törvényeknek a további rezsicsökkentéssel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat Fogyasztóvédelmi bizottság által benyújtott módosító javaslatának a megvitatását.

Második napirendi pontunk a Szigetköz vízpótlási kérdésére irányuló népi kezdeményezések elfogadása óta eltelt időszak eseményeiről szóló tájékoztatót és tájékozódást folytatjuk.

Harmadik napirendi pontunk tájékoztatás a Víz Világkonferencia előkészületeiről címet viseli. Tisztelt Képviselőtársaim!

Tájékoztatom önöket, hogy Turi-Kovács Béla alelnök urat Nagy Andor alelnök úr helyettesíti, Bácskai János képviselő urat Bartos Mónika képviselő asszony, Sebestyén László képviselő urat Koncz Ferenc képviselő úr, és Aradszki András képviselő urat Cseresnyés Péter képviselő úr.

Tisztelt Képviselőtársaim!

Ezek után kérdezem önöket, hogy elfogadják-e a napirendi javaslatot, kérem, kézfelemeléssel szavazzanak. *(Szavazás.)* Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag támogatta a napirendi javaslatot.

A szippantott szennyvízre vonatkozó rezsicsökkentésről, valamint egyes törvényeknek a további rezsicsökkentéssel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/11205. szám) (Németh Szilárd István (Fidesz) képviselő önálló indítványa) (A Fogyasztóvédelmi bizottság által benyújtott módosító javaslat megvitatása)

Akkor rátérünk az első napirendi pontunkra. A T/11205-ös számú javaslatban a Fogyasztóvédelmi bizottság által benyújtott módosító javaslat megvitatása. Köszöntöm államtitkár urat és főosztályvezető urat, helyettes államtitkár urat, bocsánat, a mai ülésünkön. A kiegészítő ajánlás 2-es pontjában szereplő javaslat az, ami a hatáskörünkbe tartozik, amelyben a Fogyasztóvédelmi bizottság a törvényjavaslat 8. szakaszának a módosítását javasolja. Államtitkár urat kérdezem, hogy támogatja-e a kormány ezt a javaslatot.

KOVÁCS PÁL államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Tárcaálláspontot tudok ismertetni, a tárca támogatja a javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen, tehát a tárca támogatja. Így kérdezem képviselőtársaimat, hogy van-e kérdés, vélemény, javaslat. *(Nincs jelzés.)* Nincsen. Kérdezem önöket, támogatják-e a 2-es ajánlási pontot. *(Szavazás.)* Igen, 9 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 1 nem szavazattal. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 1 tartózkodás mellett a bizottság támogatja a javaslatot.

Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a megjelenésüket, le is zárjuk az 1. napirendi pontunkat. További szép napot kívánunk önöknek és jó munkát. Viszontlátásra!

Tájékoztatás a Szigetköz vízpótlási kérdésére irányuló népi kezdeményezés elfogadása óta eltelt időszak eseményeiről

Rátérünk a 2. napirendi pontunkra, amelyben, tisztelt képviselőtársaim, folytatjuk a Szigetköz vízpótlási kérdésére irányuló népi kezdeményezés elfogadása óta eltelt időszak eseményeinek a megtárgyalását. Tájékoztatom önöket, hogy május végén elkezdjük ezt a tárgyalást, és köszöntöm államtitkár urat és Székely urat mint a kormány megbízottját ebben a kérdésben, kormánybiztost. És tekintettel arra, hogy az előző alkalommal Nagy István

polgármester úr, képviselőtársunk, aki szintén jelezte, hogy érkezni fog az ülésre, illetőleg a BM képviselője megtette már a napirendi ponthoz akkor a kiegészítését. Így az lenne a javaslatom, hogy először államtitkár úr, azt követően pedig kormánybiztos úr adjon tájékoztatást számunkra. Úgyhogy elsőként Kovács államtitkár urat illeti a szó.

Kovács Péter helyettes államtitkár (VM) tájékoztatója

KOVÁCS PÉTER helyettes államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt bizottság! Tisztelt Elnök Asszony!

Nem lesz hosszú a beszámoló, nem azért, mintha nem történne semmi a Szigetköz ügyében, hanem pusztán én arról szeretnék beszámolni, ami a tárcánk kompetenciájába tartozik. Tehát tájékoztatni szeretném a bizottságot arról, hogy a szigetközi monitoring, amiért elsősorban a Vidékfejlesztési Minisztérium felelős, az folyamatosan működik, jelenleg elkészült a tavalyi nemzeti jelentés. Szlovák kollegákkal megtörtént ennek a kicserélése, úgyhogy készítjük a közös éves jelentésünket is, amelyet a bizottság is meg szokott kapni minden évben. Tehát ezen a területen ez történt.

Vannak bizonyos fejlesztési projektek a térségben, amelyek részben a kezdeményezésnek, részben az azt megelőzőeknek köszönhetőek. Ezekről bővebben nem nagyon szeretnék beszélni, hiszen ezt elsősorban a vízügyi igazgatóságok koordinálják, ők a szakmai felelősei ezeknek a projekteknek. Azt hiszem, ez ismert, két ilyen nagy projektről van szó, az egyik a Mosoni-Duna vízellátása és a Szigetköz problémáját orvosló. Ezek a projektek több mint 6 milliárdos nagyságrendben valósulnak meg. Én azt hiszem, így a két projekt is jelentősen hozzá fog járulni a szigetközi állapotok javításához.

Tulajdonképpen ennyiről tudok beszámolni jelen helyzetben, úgyhogy köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tekintettel arra, hogy az elmúlt közel 16 esztendőben legjobb tudomásom szerint körülbelül 28 tárgyalás zajlott, ami a szlovákokkal történő megegyezést jelenti, és a hágai döntést követően nyilván ez az egyik kulcskérdés, ezért kérdezem Székely László urat, hogy milyen fejlemények vannak, hiszen tudomásunk van arról, hogy ön is már kezdeményezett találkozót a szlovák féllel. Milyen kilátásaink vannak a megegyezés tekintetében?

DR. SZÉKELY LÁSZLÓ miniszteri biztos (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen a meghívást, elnök asszony. Tisztelt Bizottság! Hölgyeim, Uraim!

Egy picit pontosítást szeretnék tenni a felvezetőben elhangzottakhoz képest, én egy miniszteri biztos vagyok, nem kormánybiztos.

ELNÖK: Igen, ma mindenkit fel- és lefokozok, elnézését kérem (*Derültség.*), de az ügy fontosságára és az ön személyének a fontosságára tekintettel tettem ezt. Kollegám már közben kijavított, ezért elnézését kérem akkor, miniszteri biztos úr.

Dr. Székely László miniszteri biztos tájékoztatója

DR. SZÉKELY LÁSZLÓ miniszteri biztos (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem elnézéskérelmet vártam, csak pontosítani szeretnék, mert az én személyem lényegtelen. Hanem annak idején, 1998 és 2002 között én kormánybiztos voltam, és valószínűleg annak köszönhetően, hogy 1998-ban ez egy nagyon feszítő és nagyon-nagyon nagy érdeklődésre számot tartó kérdés volt a Hágai Nemzetközi Bíróság ítélete után voltunk egy évvel, vélhetőleg ezért azt a kormánybiztosi pozíciót hatáskörökkel és lehetőségekkel kicsit felülreprezentálta az akkori kormány. Ennek következtében jobb ismerőseim csak a Duna és minden vizek urának neveztek engem, mert ez valóban így volt. Tehát a miniszterek döntésével szemben vétőjogom volt.

Most én miniszteri biztosként mindössze az 1997-es szerződés szerinti kormány meghatalmazotti pozíciót töltöm be. Ennek a pozíciónak eredetileg az lett volna az

értelme, hogyha a felek az építkezés során bármilyen vitás kérdésben, vagy ilyenre bukkannak, akkor a két kormány meghatalmazottnak kellett volna ebben megegyezésre jutnia, majd a létesítmény egészének az elkészülte után pedig a közös üzemeltetést kellett volna folytatni. Most ez a pozíció azért maradt fenn, mert a Hágai Nemzetközi Bíróság, még hogyha jelentős módosításokkal is, de ezt a '77-es egyezményt hatályosnak minősítette. És ebben a pozícióban, amiben én úgy csöppentem bele most ismét, mint Pilátus a krédóba, nevezetesen a polgári törvénykönyvet befejeztük, ennek voltam a miniszteri biztosa. És mivel Szabó Marcell barátunkat az alapjogi biztos helyettesévé választotta a parlament, ezért a tárgyaló pozíciója megüresedett, és a miniszter felkérése tekintettel arra, hogy némi tapasztalatom van és még az emlékezetem nem homályosult el, ezért alkalmasnak minősített arra, hogy próbáljam meg folytatni ezeket a tárgyalásokat.

Na most, eddig az elmúlt két hónapban, három hónapban, bocsánat, szlovák oldalon is a tárgyaló személyében változás történt, egy Lazar nevű úr vette át a kormány meghatalmazotti pozíciót, aki a bősi erőmű üzemeltetéséért felelős vállalatnak az igazgatója, és az ő kérésére két informális találkozót tartottunk. Ennek a két informális találkozó helyszíne: az elsőnek Budapest, a másodiknak pedig Visegrád és Bős bejárása ad keretet.

Az első formális, tehát már tárgyalódelegációkkal hivatalos formában való találkozóra június 24-én fog sor kerülni itt Budapesten. Az eddigi tapasztalataim alapján egy végtelenül nyitott és kifejezetten konstruktív személyiséget ismertem meg. A '98-2002 közötti tapasztalatomhoz képest feltűnő a nyíltság részéről. A bősi erőműnek olyan részeibe minden fenntartás nélkül vezetett be, ahova korábban a lábamat nem tehettem be kormánybiztosként. A zsilip irányítótornyában ő hívta fel a figyelmünket arra, hogy figyeljük meg, hogy a zsilip eresztése közben hogyan remeg az egész épület, és hogy ez rosszul van alapozva. Tehát számos olyan gesztust tett legalábbis verbálisan, amik némi reményre adnak okot, hogy valóban lehetséges velük a konstruktív tárgyalás. Ez ki fog derülni, és akkor természetesen állok rendelkezésükre és el fogom mondani.

Most ami a stratégiákat illeti, úgy gondoljuk, hogy legalább két-három olyan tárgyalási fordulóra lenne szükség a közeli jövőben, amely az utóbbi pár év, tehát 2006 után viszonylag lanya tárgyalási fordulóit feleleveníti azért, hogy Magyarország ki ne engedhesse a kezéből a Hágai Nemzetközi Bíróság ítéletének a végrehajtásra is kiterjedő, részletes, kiegészítő ítéletének a kulcsát. És ehhez Magyarországnak a feltétel nélküli és jóhiszemű tárgyalási pozícióját kell erősíteni. Tehát én nagyjából ebben a lehetőségeket is és köszönöm a megszólalás lehetőségét.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nyilvánvaló, hogy mindannyiunk számára a kiindulópont az 1997. szeptember 25-én meghozott, Hágai Nemzetközi Bíróság által meghozott ítélet, amely a szlovák és a magyar felet is elmarasztalta, ugyanakkor államközi szerződés kimunkálására és megkötésére utasította a feleket. Nyilván az a kérdés, hogy ez önmagában mikorra történik meg és mennyiben fogja segíteni azt a helyzetet, ami egyébként a népi kezdeményezésben is testet öltött. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy ki kíván kérdést feltenni, szólni, véleményt alkotni. *(Jelzésekre:)* Jávor Benedek képviselő úr, utána pedig Kepli Lajos képviselő úr következik. Képviselő úr, tájékoztatom, hogy benyúlással ön volt az első, legalább is innen ítélve, úgyhogy öné a szó, képviselő úr.

Bizottsági vélemények, hozzászólások

JÁVOR BENEDEK (Független): Köszönöm szépen, elnök asszony, a célfotó döntött ezek szerint. Nekem egy kérdésem volna Székely úrhoz, hogy említette, hogy a szlovák fél részéről egy rugalmasabb hozzáállás tapasztalható. Nem mondanám, hogy a rugalmasabb tárgyalási pozíció, hiszen azt még nem látjuk, hogy pontosan mi a tárgyalási pozíciója a szlovák félnek, de hogy maga a tárgyalópartner nyitottabb azokra a gondolati keretekre, hogy finoman fogalmazzak, amelyekkel a magyar fél részt vesz ezeken a tárgyalásokon. Ami persze fölveti, hogy elképzelhető, hogy sikerül a szlovákokkal valamilyen típusú megállapodásra jutni a vízmegosztás kérdésében a hágai ítélet végrehajtásának ügyében. De

amennyiben mégsem, és azt gondolom, hogy azért akik kicsit is foglalkoztak a Duna-üggyel az elmúlt évtizedekben, azért sejtik, hogy függetlenül a tárgyalópartner személyiségétől, azért nagyon nagy tétet nem tennék arra, hogy itt a szlovák fél részéről érdemi nyitottság lesz a magyar álláspont elfogadása irányába. Hogyha nem sikerül a szlovákokkal megállapodni, akkor van-e elképzelés arra, illetve milyen lehetőségei vannak a magyar félnek arra, hogy ilyen helyzetből továbblépve mégis megpróbálja Szlovákiát abba az irányba tolni, illetve kikényszeríteni, hogy egyértelmű helyzet álljon elő a hágai ítélet értelmezésében és annak végrehajtása ügyében. Magyarán milyen jogorvoslati, nemzetközi jogi lehetőségeket lát a magyar fél számára ennek a kérdésnek a rendezésére akár a hágai per keretében, akár azon kívül?

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kepli Lajos képviselő urat illeti a szó.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Azt gondolom, hogy a sok különbözőség ellenére abban szerintem mindenki nagyjából egyetért, bármelyik oldalon is áll, vagy bármilyen megoldási javaslatot is tart elfogadhatónak, hogy az elmúlt 16 évben igazából semmi nem történt a hágai ítélet óta, semmiféle gyakorlatban tapasztalható előrelépés nem történt.

Van, aki azt gondolja, hogy saját nemzeti hatáskörben, amit meg tudunk tenni, azt meg kell tennünk, van, aki azt gondolja, hogy ismét Hágához kellene fordulnunk. Tehát különbözőek vagyunk a megoldásokban, de azt gondolom, és elég pesszimista vagyok sajnos ebben a tekintetben, hogy amit kormánybiztosként nem sikerült elérni, azt nem gondolom, hogy miniszteri biztosként is sikerülni fog. És ez nem Székely úr személye ellen szól, nehogy félreértse, ez úgy önmagában az egymást követő kormányoknak a tehetetlensége ellen szól. És én már múltkor is elmondtam, hogy amíg kormányon belül az egyes tárcák között nem születik meg egy összhang, és nem lesz egy egységes kormányálláspont abban, hogy mit is akarunk kezdeni ezzel a kérdéssel, vagy mit is akarnak kezdeni ezzel a kérdéssel, addig valós megoldás sincs, hiába neveznek ki bármilyen pozícióra embereket.

Vízmelegosztásról lehet tárgyalgatni, azt is elmondtam már sokszor, hogy igazából, mint haldoklónak a sebtapasz, körülbelül ez annyit jelentene jelen pillanatban, akár 50 százalékos vízmelegosztásnál is. Egy alacsonyabb vízállású időszakban ugyanúgy nem érünk el vele semmit.

A másik, amit el szerettem volna mondani, hogy valóban az is egy nagy eredmény, hogy mondjuk, tizenvalahány év után beengednek minket abba a létesítménybe, ami a nemzetközi szerződés szerint 50 százalékban elvileg a mienk, de ennél azért kézzelfoghatóbb eredményeket is szeretnénk látni. Én azt gondolom, hogy sajnos ez, ahogy az elmúlt három év tapasztalata mutatja, jelen kormány alatt sem várható, és nem fogunk semmiféle előbbre jutást tapasztalni. Ehhez sokkal határozottabb külpolitikára, és még egyszer mondom, a kormányon belüli egyetértésre volna szükség.

Tehát alapvetően sajnos pesszimista vagyok ebben az ügyben, és mivel a szigetközi népi kezdeményezés kapcsán került napirendre ez az ügy, azt azért el kell, hogy mondjam, szintén ismételtelen, hogy van olyan átmeneti, ha nem is hosszú távú, de mindenesetre gyorssegélyt jelentő megoldás, amely rendbe tenné a Szigetköz vízellátását. És utána hosszú távon természetesen nemzetközi jogászok dolgozhatnának azon, hogy hogyan valósítsuk meg, vagy hogyan oldjuk meg a kérdést, de nekünk most országgyűlési képviselőknek azon kell dolgoznunk, hogy a Szigetközben akkor is legyen víz, hogyha néhány hónap múlva egy aszályos időszak következik, és nem éri el a Duna vízhozama még a 2000 köbmétert sem, akkor is hogyan tudunk elegendő vizet tartani a Szigetközben.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e további kérdés, vélemény, javaslat? Köszöntöm közben Nagy István képviselőtársunkat, polgármester urat. Kérdezem, kíván-e polgármester úr, képviselő úr szólni? *(Jelzésre:)* Öné a szó.

DR. NAGY ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm én a bizottságot és meghívott vendégeinket is.

A múltkori vitából kiindulva, és a múltkori beszélgetésből kiindulva, és hallva az itt előttem szólókat, néhány dolgot szeretnék mondani, ami a Szigetköz számára evidencia és Szigetköz számára nagyon fontos.

Harcolunk azért az 50 százalékos vízmegosztásért, ami egyébként nem jelent semmilyen megoldást Szigetköz számára, hiszen attól még a mellékágrendszerben ugyanúgy nem lesz víz vagy nem lesz elegendő víz. Tehát ha emberi beavatkozást nem teszünk, akkor az 50 százalék sem megoldás. Akkor ezért harcolni, ezért nem kihasználni azokat a lehetőségeket, amely potenciálisan abban a térségben rejlik akár gazdaságban, akár idegenforgalomban, ez szerintünk bűn. Tehát azt szeretnénk elérni, hogy a hallgatás és csend után 20 év elegendő idő volt arra, hogy mindenki revidálni tudja a nézeteit, mindenki visszább tudjon vonulni a barikádról vagy a harcállásból, és le lehessen ülni úgy a tárgyalóasztalhoz, amikor az ésszerűség és a realitás győzhet.

Mik itt a sarkalatos pontok szerintünk, szigetköziek szerint? Az 50 százalékos vízmegosztásba sohasem fog beleegyezni Szlovákia, mert az erőműve akkor működésképtelenné válik. Tehát ha a realitásokból indulunk ki, akkor nem kérhetjük tőlük, nem fogják adni, mert nem fog működni az erőmű.

Ráadásul a másik oldalon pedig egyszerűen be kell vallanunk, hogy az 50 százalékos vízmegosztás sem jelent eredményt, mert még 1,8 méternyi vízszint hiányzik akkor is a mederből ahhoz, hogy a szigetközi mellékágrendszert el lehessen látni jól vízzel.

Akkor azt kérdezzünk, hogy a tárgyalóasztalnál miért nem lehet megállapodni arról, hogy kapunk még nyilván valamennyi vizet, megépítjük azokat a műszaki beruházásokat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy biztonsággal, alacsonyabb vízszint mellett is ellássuk Szigetköz térségét vízzel, és kihasználjuk azt a gazdasági potenciált, ami abban az erőműben rejlik elektromos áram kapcsán, a közös üzemeltetés kapcsán. Ez az országnak gazdaságilag is, a térségnek egy idegenforgalmi megújulást jelentve ráadásul, és a presztízs dolgainkat hagyni kellene, mert Gönyőnél visszajön a teljes víz, tehát ugyanúgy határfolyóként jön tovább maga ez a víz. Tehát én azt gondolom, hogy 20 év után a realitásokból és az ésszerűségből, ha kiindulunk, és ha valóban megoldást akarunk találni, akkor efelé kellene gondolkodjunk. Ez adna egy olyan reális előremenetelt, ahol mindkét ország elmondhatná, hogy igen, győzött az ésszerűség, Szigetköznek megvan a maga vízszintje, ami szükséges ahhoz, hogy élni tudjon és gazdaságilag fejlődni tudjon, és gyakorlatilag mindkét fél egy optimális megoldással távozhatna a tárgyalóasztaltól, és a két ország között végre elsimulnának ezek a fodorzódások, amelyeket a Duna kelt.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Jávor Benedek képviselő úr kért ismét szót.

JÁVOR BENEDEK (Független): Köszönöm szépen a szót. Muszáj hozzászólnom polgármester úr felszólalásához. Ezt a vitát mi hosszabb ideje folytatjuk, és én teljes mértékben megértem a szigetközieknek a türelmetlenségét és a vágyát arra, hogy valamilyen megoldás szülessen a Szigetköz ügyében, és tényleg itt a 20 év várakozás után lássunk valami kézzelfoghatót. Ugyanakkor abban nem értek egyet: polgármester úr azt mondta, hogy itt valami megnyugtató, optimális megoldást a szlovák féllel meg lehet csinálni, és hogy azt mi fogadjuk el, és akkor abból a vízből gazdálkodjunk.

Én a magam részéről azt, hogy a szlovák féllel megállapodjunk a jelenlegi 16 százalék körüli vízmegosztásban, hogy nekünk ez így jó, és ezzel a vízmennyiséggel fogunk

megpróbálunk majd valamit operálni a Szigetközben, ezt én nagyon távol érzem az optimálisnak nevezhető megoldástól. *(Bányai Gábor megérkezik.)*

Tehát én nagyon óvnam magunkat attól, hogy egész egyszerűen adjuk föl tulajdonképpen ezt a csatát Szlovákiával, és törődünk bele, hogy a szlovák fél a Dunát elterelte, nagy átlagban 16 százalék, de ez is csak úgy jön ki, hogy ilyenkor, amikor nagy víz van, akkor megkapjuk a nagyvízi vízhozam 20-30 százalékát vagy még többet. És aztán amikor igazán szükség lenne a vízre, amikor alacsony vízállás van, akkor pedig a 10 százalékot is néha alulról súrolja az átadott vízmennyiség. Szóval hogy ezt elfogadjuk, és erre próbálunk meg valamilyen megoldást találni, szerintem ez összességében nem érdeke sem a szigetközi ökoszisztémának, sem a szigetközi embereknek, hogy egy ilyen megoldást elfogadjunk.

Hogy lehetséges-e a szlovákokkal 50 százalékos vízmegállapodásban kiegyezni vagy sem, vagy mennyiben lehet kiegyezni, az egy nyitott kérdés. Itt nem az a kérdés, hogy itt mi most jószándékú tárgyalás keretében meg tudjuk-e győzni a szlovák felet arról, hogy ő adjon nekünk 50 százalékot, azzal egyetértek, hogy nem fognak nekünk ilyen jószándékú tárgyalások keretében 50 százalék vizet adni. De hogyha nemzetközi jogorvoslattal élve tulajdonképpen rákényszerítjük a szlovák felet, hogy engedjen abból az álláspontból, amiben most benne van Szlovákia és Magyarország, akkor biztos vagyok benne, hogy a jelenlegi vízmegosztásnál lényegesen több vizet lehet Magyarország számára szerezni.

És hogy még egy dologra reagáljak, abban igaza van polgármester úrnak, hogy önmagában akár egy 50 százalékos vízmegosztás nem old meg minden problémát. Valóban 50 százalékos vízmegosztás esetén is hiányozni fog vízmennyiség a mellékágrendszer feltöltéséhez. De az, hogy milyen műszaki beavatkozást vagy egyáltalán milyen megoldást keresünk a szigetközi vízpótlásra, az messzemenően függ attól, hogy mi az a vízmennyiség, amivel gazdálkodni akarunk. Tehát egy 10-15 százalékos átlagos Duna-vízhozamra teljesen más megoldások tekinthetők kielégítőnek akár a turisztika, a gazdaságfejlesztés, de az ökológia szempontjából is, mint mondjuk egy 25, 40 vagy 50 százalékos vízmegosztás esetén. Tehát hogyha a magyar fél létesít egy olyan műszaki megoldást, amelyik 15-16 százalékos vízmegosztásnál próbálja kezelni. Optimálisan nem lehet kezelni, de valamilyen módon próbál valamit csinálni a Szigetközzel, akkor a szlovák fél azzal fog érvelni, hogy miért akar a magyar fél több vizet, amikor szemmel láthatólag a 16 százalékos vízmegosztás működőképes, és hát lám, a magyar fél megcsinálta rá a műszaki megoldásokat, jóllehet ezek a műszaki megoldások biztos nem lesznek kielégítőek sem a turisztika, sem a helyiek, sem az ökoszisztémák szempontjából.

Nem beszélve arról, hogy adott esetben egy olyan műszaki megoldás, ami 16 százalékos vízmegosztásra van méretezve, az nem bírja el, hogyha egy nagyobb vízmennyiséget eresztenek rá, tehát lehet, hogy mi magunk zárjuk ki egy ilyen megoldással azt, hogy nagyobb vízmennyiséget kapjunk a szlovák féltől. Ezzel együtt én azzal egyetértek, hogy nem lehet a végtelenségig húzni ezt a történetet. Tehát való igaz, hogy arra nem számíthatunk, hogy üljünk még 20 évig ezen az ügyön, aztán majd csak kialakul valami. Tehát azt gondolom, hogy itt valóban néhány éven belül dűlőre kell jutni, hogy mit tudunk kivásalni Szlovákiából, és amit ki tudunk vásálni, azzal a vízmegosztással, azzal a megállapodással valóban a magyar félnek a magyar oldalon meg kell találnia, hogy mit tud vele csinálni, nincs újabb 20 évünk. De én azt gondolom, hogy összességében az a szigetközieknek is, a szigetközi ökoszisztémának is az érdeke, hogy fusson a magyar fél még egy erőfeszítést arra, hogy próbálja meg a számára lehető legjobb, elérhető megállapodást a szlovák féllel megkötni. Nem azért, mert jó szándékúnak feltételezzük a szlovák felet, hanem mert olyan nemzetközi jogi helyzetbe kényszerítjük, ahol kénytelen engedni a javunkra, és utána azon tudunk dolgozni, hogy erre találjunk egy megfelelő megoldást, ami ezzel a megállapodással, ezzel a vízmennyiséggel valóban a szigetközi közösségek, a szigetközi települések lakosai, a szigetközi mezőgazdaság és ökoszisztéma számára a lehető legjobb megoldást kísüti. Tudom, hogy nehéz, hiszen ez újabb néhány év csúszást jelent ebben az ügyben, és nagyon nehéz ezt a helyieknek elfogadni, hogy 20 év után még néhány év türelmet kér tőlük a megoldás

megfogalmazása előtt a Magyar Kormány, de hosszú távon, meggyőződésem, hogy ez szolgálja mindannyiunk érdekét.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Kepli Lajos képviselő úr kért ismét szót.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Én a magam részéről egészen elképesztőnek tartom, hogy 20 év után ez a Duna-körös szellem még mindig itt kísért az Országgyűlés falai között, és próbálja megakadályozni, hogy valós megoldások szülessenek nemzeti hatáskörben mindamellett, hogy nem értek azzal egyet, hogy ne lehetne a szlovák felet rákényszeríteni egyébként az 50 százalékos vízmegosztásra, csak éppen nem érünk el vele semmit. És nekünk saját, jól felfogott nemzeti érdekünk az, hogy a Szigetköz problémáját megoldjuk, és ha nem megy, mert látjuk, hogy nem megy 16 éve vagy nem megy 20 éve, akkor meg kell tennünk azt, amit mi magunk meg tudunk tenni. És ehhez képest még mindig ugyanaz a szemlélet van, ami '92 után, három évig nem engedte a dunakiliti fenékküszöböt megépíteni, mondván, hogy akkor Hágában rosszabbul érvelhetünk majd, hogyha azt látják, hogy a Szigetközben valamilyen szinten helyreállt a vízszint. Most megint ugyanazt hallottuk Jávor képviselő úrtól, hogy ne rendezkedjünk be a 15-16 százalékos vízszintre, ne alakítsunk ki műszaki megoldásokat, mert akkor a szlovákok majd azt látják, hogy ez így is működik, és nem fognak több vizet adni. Ez szerintem egészen elképesztő, szóval mindent meg kell tennünk nemzeti hatáskörben, amit meg tudunk tenni, és mellette egy kökemény érdekérvényesítéssel és külpolitikával leülni a tárgyalóasztalhoz.

Egyébként számomra az is kérdéses, de lehet, hogy csak én vagyok tájékozatlan, és ezt meg is szeretném miniszteri biztos úrtól kérdezni, hogy amikor mi leülünk, és követeljük az 50 százalékos vízmegosztást, akkor mi az, amivel a szlovák fél előjön. Tehát mi az, amivel ők ennek a nemzetközi ítéletnek érvényt akarnak szerezni, magyarul mi az ő javaslatuk, mert ezt még soha nem hallottuk, legalább is én jelen pillanatban nem ismerem az ő aktuális álláspontjukat.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor államtitkár úrnak és utána miniszteri biztos úrnak adom a szót. Államtitkár úr, kíván reagálni?

Válaszok az elhangzottakra

KOVÁCS PÉTER helyettes államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen. Itt tulajdonképpen konkrét kérdés elég kevés hangzott el, arra nyilván majd a miniszteri biztos úr fog válaszokat adni. Én talán annyit tennék csak hozzá, hogy szakmai szempontból nyilvánvalóan az 50 százalékos vagy a minél több víz megszerzése kívánatos. Ez feltétele annak, hogy legyen mivel gazdálkodni és legyen mivel vízpótolni a Szigetköz térségében.

Egy vízpótló rendszer már kiépült igen régen, és ez működik, talán az Alsó-Szigetköz az, amely térségben ennek a hatása kevésbé tud érvényesülni. Itt is nyilván segíthetne a több víz. Ugyanakkor fejlesztésekre is szükség van, fejlesztésekre reálisan pedig az európai uniós támogatási forrásokat lehet igénybe venni, mint ahogy azt az általam már említett két nagy projekt is mutatja. Ugyanakkor azért tudni kell, hogy az európai uniós támogatási időszak most ért véget, és az újnak a tervezése van folyamatban. Tehát a lehetőség adott, itt nyilvánvalóan nem mindegy, hogy valóban mennyi az a vízmennyiség, amire nekünk számolni, tervezni kell.

Nagyon sajnálom, hogy a vízügyi igazgatóság vagy főigazgatóság képviselője nem tud jelen lenni az árvíz miatt, tehát elsősorban ezek a fejlesztési projektek most jelenleg a Belügyminisztérium irányítása alatt tudnak megvalósulni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csak tájékoztatásul annyit, hogy valóban ma az árvíz miatt nincs jelen a BM képviselője, bár megjegyzem, hogy az előző ülésen viszont ők voltak jelen, úgyhogy tájékoztatást kapott tőlük akkor a bizottság. Miniszteri biztos urat illeti a szó.

DR. SZÉKELY LÁSZLÓ miniszteri biztos (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen. Szlovákia jelenlegi álláspontjáról ezzel kapcsolatban nem tudok beszámolni semmilyen fordulatról, tekintettel arra, hogy majd csak 24-én fogok velük először találkozni, ahol ez hivatalosan is szóba kerül.

Azt viszont fel tudom idézni, hogy mi volt a taktikájuk ezt megelőzően. Az ő álláspontjuk szerint elméletileg igaz az, hogy Magyarországot illeti a határnál a szelvénybe belépő vízmennyiségnek a fele. Csakhogy Magyarország 1977-ben felajánlotta ennek a víznek a 95 százalékát arra a célra, hogy az üzemvízcsatornába terelve áramfejlesztésre fogják ezt használni, mégpedig csúcs-energiatermelésre azzal, hogy Nagymaros majd megfogja a napi kétszer jelentkező 15 méter magas vízoszlopot. Tekintettel arra, hogy ők erre méretezték a létesítményt eredeti formájában, ezt a jogászok, ha van önök között, akkor nyilván megerősítik, úgy hívják, hogy biztatási kár, utaló magatartás. Ők arra hivatkoznak, hogy ők soha bele nem vágtak volna ennek a létesítménynek a megvalósításába akkor, hogyha nem garantáltuk volna nekik a vízmennyiség 95 százalékát ilyen célra.

A másik, a taktikájuk további része volt, ha bármikor vízmennyiséget kértünk, akkor azt mondták, hogy mondjuk meg, hogy mire kell, tehát akasszunk rá címkét. Nem az 50 százalék a mienk, bár hozzáteszem, hogy a '77-es egyezmény előzőleg is tartalmazta azt a klauzulát, miszerint ha a fél lemond az áramtermelésben való részesedéséről, akkor joga van a vizet ökológiai vagy más célra használni. És ma is hatályos ez a szerződés.

Ez a harmadik pedig, amit mondani szeretnék, ezt az önök vitájához adalékként, hogy amikor én kormánybiztos voltam, akkor készültek szerintem kiváló minőségű, részint költség-haszon, részint ilyen előzetes megvalósíthatósági tanulmányok arra nézve külön forgatókönyvekkel, hogy különböző vízmennyiségekkel, kezdve a jelenlegi állapottól, ami akkor is már 17 százalék volt éves átlagban, egészen a 100 százalékig, hogy milyen vízmennyiségekkel milyen műszaki megoldásokat párosítva hol az optimum. És ez azt mutatta, hogy a 17 százaléktól fölfelé, körülbelül az 50-ig ott igen jó volt a mutató. Ezek szerintem meg kell legyenek valahol, nálam nincs, az biztos. De ezek nagyon alapos, és a szakemberek is dicsérték, nem az én megítélésem szerint, ezeket a különböző forgatókönyvekhez rendelt megvalósíthatósági tanulmányokat. Még egyszer mondom, nem részletes műszaki tervek voltak, ezek csak előzetes tanulmányok. Én ezt szívesen megpróbálom előkeríteni és rendelkezésre bocsátom azért, mert szerintem ez egy nagyon alapos munka volt annak idején. Egyébként hozzáteszem, még a szlovákok is méltányolták, tehát ők is mutatták, hogy szerintük melyik lenne itt, amiben érdemes lehet gondolkodni.

Ha megengedi, akkor még egy dolgot, hogy 16 éve nem történt semmi. Igen, jó, vélemény. De azért én emlékszem rá, amikor '98-ban először találkoztam Pozsonyban a szlovák tárgyalófelekkel, akkor azt a Nemcsók-féle dokumentumot lobogtatták az orrom előtt, és kérdezték, hogy ezt mikor akarjuk aláírni. Tehát én abban se voltam biztos, hogy estére hazatérünk Pozsonyból, ott olyan volt a hangulat. Ehhez képest 2001-ben kormányhatározat ismerte el, mai napig hatályos Szlovákiában, hogy a Hágai Nemzetközi Bíróság ítéletéből nem következik az, hogy Magyarországnak egy alsó erőművet kellene építeni. Én akkor egy picit úgy éreztem, hogy ez siker, megmondom őszintén, szóval azért ennek örültem.

Tulajdonképpen ennyi, de hogyha van még konkrét kérdés, nagyon szívesen válaszolok. Bocsánat, a jogorvoslat? Igen, a helyzet a következő. A Hágai Nemzetközi Bíróság előtt az utolsó beadvány ebben az ügyben Szlovákiáé. Szlovákia, 1998 szeptemberében a Meciar-kormány utolsó heteit töltötte hivatalában, beadott egy, elnézést kérek a kifejezésért, egy förmedvényt, tehát nemzetközi jogi értelemben egy förmedvényt, amely arra irányult, hogy a Hágai Nemzetközi Bíróság mondja ki, hogy Magyarország mikor kezdi meg az alsó erőmű építését. Ezt követően néhány héttel megtartott választások után felálló Dzurinda-kormány vissza akarta vonni, de ehhez Magyarország hozzájárulása kellett volna. Mi meg azt mondtuk,

hogy függesszük föl a hágai eljárást, de maradjon ott ez a beadvány. Na most, ezt a beadványt nagyon szégyelli Szlovákia, és ez különösen azért kínos, mert nem tudom, mennyire tudják, Dieter Tomka, aki annak idején a szlovák tárgyalódelegációnak is tagja volt és a külügyi szakértője, az ma a Hágai Nemzetközi Bíróság elnöke. És roppant kínos számára, hogy ez az ügy ma is mint egy ilyen oszló tetem, ott napirenden van.

Számunkra a jogorvoslatot az jelenti, tehát mind a két fél elvileg azt kérheti, hogy a Hágai Nemzetközi Bíróság ítéletének a kiegészítése révén a bíróság mondja meg a végrehajtás részletes szabályait. Nagyon-nagyon nagy absztrakciók vannak az ítéletben. Mondjuk, például azt mondom önöknek, hogy „a feleknek kötelessége gondoskodni arról a vízmennyiségről, amit az Öreg-Duna medrébe és a mellékágakba eresztenek, amely biztosítja az ökológiai egyensúlyt.” Ez lehet 17 százalék is meg lehet 85 százalék, ezek túl nagy absztrakciók. Itt valóban lenne mit a végleges végrehajtás részletes szabályaként megállapítani, ez a mi utolsó adunk. Tehát ez az, amivel, nézzék, legyünk őszinték: ebben az ügyben Magyarország mindent elvesztett, amit lehetett, ez teljesen nyilvánvaló. Akkor, amikor a dunakiliti tározó nem lett föltöltve, ezzel lehetőséget adtunk Szlovákiának arra, hogy megépítse a C variánst, és innentől kezdve a vízkormányzás kulcsa Szlovákia kezében van. Na most innentől kezdve számunkra egyetlen ütőkártya van, az a Hágai Nemzetközi Bíróság ítélete, ami szerintem egy kompromisszum volt, tehát már úgy értem, a bírák részéről, amelyben megpróbálták méltányosan a felek jogait és kötelezettségeit újra rendezni. Ezt mi nem tudjuk kiadni a kezünkől, mert semmilyen más válasz nincs. Persze dönthet úgy a magyar fél, Magyarország, hogy azt mondja, hogy jó nekünk a 17 százalék is, megépítjük azokat a gátakat. Nekem erre egyelőre nincs mandátumom, de a józan ész szabályai szerint ezt is el tudom fogadni, csak akkor ezt föladtuk, akkor azt mondjuk, hogy ez egy felesleges hercehurca volt 20 éven keresztül a nemzetközi jogi fórumok előtt ezt az álláspontot képviselni. Tökéletesen értem, ne értse félre, de ez is egy forgatókönyv, ezt elfogadom.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Kepli Lajos képviselő úr, azt követően pedig Nagy István képviselő úr.

További hozzászólások

KEPLI LAJOS (Jobbik): Csak még egy kérdésem lenne. Hogyha jól értettem, akkor az eredeti nemzetközi szerződés alapján mi a saját 50 százalékunknak a nagy részét felajánlottuk Szlovákiának azért, hogy a csúcsrajáratást üzemeltetni tudja. Hogyha 2001-ben Szlovákia egy kormányhatározatot fogadott el, tehát a hágai ítélet nem foglalja magában, hogy Magyarországnak meg kell építenie az alsó vízerőművet, magyarul lemondott a csúcsrajáratásról, akkor ez a víz nem illeti őt meg. Csak próbálok kicsit laikusként jogászokdni, félig laikusként, nem tudom, hogy ez jelent-e nekünk valamiféle alapot a több víz követelésére.

Köszönöm.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Nagy István képviselő urat, polgármester urat illeti a szó.

DR. NAGY ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Mind Jávor Benedeknek, mind miniszteri biztos úrnak szeretném mondani, hogy szó nincsen arról, hogy Szigetköznek az a célja, hogy maradjon a 16-17 százalék mennyiségű víz. Mi egyszerűen azt szeretnénk, és azt gondoljuk, ha a realitások talaján állunk, akkor ez a vita nem Hágában fog eldőlni, hanem ez a vita vagy Pozsonyban, vagy Budapesten fog eldőlni a tárgyalóasztalnál. Ha ésszerű javaslattal áll elő a két kormány egymással, akkor van esélyünk arra, hogy ezt a vízmennyiséget, ami most van, ezt növelni lehet. Minden célnak ennek kell lenni, mert ez adja a biztonságot, hogy minél nagyobb vízmennyiség legyen. De kikötve az 50 százalékot, és ezért harcolni, amikor önmagában az 50 százalék nem jelent eredményt, ezt nem gondoljuk annak, hogy újabb egy évtized, két évtized vagy nem tudom, hány évtizednek kell majd elteltie ahhoz, hogy

ugyanúgy a sarat döngöljük, vagyis hát inkább csak a repedezett talajt, hogyha nem lesz megoldás a továbbiakban. Az az igazság, ezt is ki kell mondanunk, hogy ez a pátthelyzet kiválóan jó Szlovákiának. Nem ad áramot, maximálisan termel, és nekünk pedig itt van a 16 százalékos víz. Tehát Magyarországnak nagyon is harangozni kellene most, idézőjelbe téve, ebben az ügyben. Nagyon is kopogtatni kellene minden egyes ajtón, ami kinyitható, hogy ez a helyzet változzék, mert ez így pont Magyarországnak nem jó. Megoldást kell találni.

A megoldások egyik útja az, amit félelmeikkel teli vegyes érzéssel tekintünk arra, hogy sikerül-e érvényre juttatni, azok az Unió elé terjesztendő pályázatok, amelyek jelenleg a BM hatáskörében vannak, amelyek az Öreg-Duna-meder rendezésével kapcsolatosak, hiszen a 2014-20-ig terjedő időszakban ezek ott vannak, és nagyon reméljük, hogy ott is maradnak, hogy ebben az időszakban is érdemi változásra való esély fog bekövetkezni. Ha ez a stratégiai döntés nem születik meg, hogy ezek a pályázatok tovább élhetnek és maradhatnak, akkor '20-ig semmilyen esélyünk nincs arra, hogy bármi más változzék, tehát ezt nagyon szeretnénk megvédeni, hogy ez a pályázat bennmaradjon és továbbmehessen.

Van még egy másik kérdés, amit szintén valamilyen szinten kezelni kell, hiszen a térségben ott van 1500 hektárnyi terület, ami teljesen csúful parlagon van. Rámondtuk, és bekerült a Natura 2000-be. Se a települési önkormányzatok, se senki nem kezdhet vele semmit. Csak félve vagy talán kételkedve jegyzem meg, ha mindezt vízzel tudnánk borítani és kialakíthatnánk ott egy tavat, egy olyan változást, és szintén idegenforgalomban, akár gazdaságban olyan növekedést tudnánk elérni a térségben, ami végtelenül előrébb vinné ennek a térségnek a lehetőségét. De az, hogy semmit nem lehet vele kezdeni, csak úgy ott van, és szívesen invitálok oda bárkit, hogy nézze meg, hogy annak milyen haszna van úgy, ahogy az ott van, biztos, hogy ezzel is kezdeni és gondolni kell valamit. Hiszen 1500 hektár nem kis mennyiség és nem kis terület azzal, hogy csak úgy hagyjuk parlagon teljesen hasznavehetetlenül. Persze, környezetvédelem és hasonlók, de hogyha ott az egy vízfelület, akkor a vízkormányzásban betöltött szerepétől az idegenforgalomig betöltött szerepéig egészen más lehetőségei vannak, minthogy csak úgy ott vannak, és ott semmilyen őshonos faj vagy bármi semmi nincsen, mert kavics, buckák és gyom az egész. *(Dr. Turi-Kovács Béla megérkezik.)* Úgyhogy van teendő Szigetközben. Arra szerettem volna csak a figyelmet irányítani, hogy nem az a célunk, hogy erről hallgassunk, hanem minél hangosabban, minél többször, minél több fórumon hívjuk fel a figyelmet arra, hogy megoldást kell keresni, és nem lehet a fejünket a homokba dugni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Jávor Benedek képviselő úr.

JÁVOR BENEDEK (Független): Igen, csak nagyon röviden, én polgármester úrnak szeretném mondani, illetve biztosítani arról, hogy szerintem nincs a teremben olyan, aki ne azon dolgozna, hogy minél több fórumon beszéljünk erről a kérdéstről, és minél hamarabb találjunk megoldást erre a problémára. Tehát ebben szerintem semmiféle konfliktus nincsen köztünk. Tehát közösen dolgozunk azon, hogy a Szigetköz problémájára, úgy az ökológiai problémákra, mint a helyi közösségek által elvártakra mihamarabb megoldást találjunk. Abban lehetnek bizonyos hangsúlybeli különbségek, hogy milyen megoldást tartunk optimálisnak, de azt gondolom, hogy ebben szövetségesei vagyunk egymásnak, hogy ezt az ügyet tényleg, időnként sok év hallgatás után tegyük ki a közbeszédnek a középpontjába, és igenis erről legyen szó, és ne lehessen továbbra is ebben az ügyben hallgatni, hanem Magyarország mindent tegyen meg annak érdekében, hogy találjunk megoldást erre a problémára.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nagy Andor alelnök úrnak átadnám az elnöklést, én is, ha megengedik képviselőtársaim, két-három mondatot mondanék.

(Dr. Nagy Andor, a bizottság alelnöke veszi át az ülés vezetését.)

DR. NAGY ANDOR (KDNP): Átveszem az elnöklést és megadom a szót Szili Katalinnak.

DR. SZILI KATALIN (Független): Köszönöm szépen. Nyilvánvaló, és azt hiszem, ez már elég régóta a gondolkodásunknak a Szküllá és Kharübdiszá az, hogy az ökológiai helyzetét a Szigetköznek állítsuk helyre, illetőleg olyan ökológiai állapotot alakítsunk ki, ami azt gondolom, nemcsak a térségben élőknek, hanem mindannyiunk számára a legfontosabb. Ugyanakkor másik oldalon pedig azokat a tárgyalásokat, amelyek önmagában a Hágai Nemzetközi Bíróságnak az ítéletének a végrehajtását jelenti, ezeket megtegyük.

Nyilvánvaló, ebben a tekintetben szerintem nagyon fontos és érdekes szempont is, amit csak képviselőtársaimmal megosztanék, hogy a késedelmesen végrehajtott ügyek toplistáján elsők vagyunk a Hágai Nemzetközi Bíróság által meghozott ítéletekben, hiszen az utánunk következő végre nem hajtott ítélet is 2005-ös.

És én azt gondolom, és ez egy kérdés is lenne miniszteri biztos úrhoz, hogy én azt olvastam valamelyik nyilatkozatában, hogy április 30-án ez még megelőző nyilatkozat volt, lesz egy forduló a szlovákokkal. De tudva azt is, hogy az ön megbízatása július 19-éig szól legjobb tudomásom szerint, mennyiben látja a biztos úr azt, hogy egyáltalán valamilyen konkrét fordulat esetleg történhet a tárgyaláson, hiszen '97 óta, legjobb tudomásom szerint, ahogy jeleztem, 28 tárgyalási fordulóra került sor különböző megbízottak vagy pedig tárcaképviselők részéről. Nyilvánvaló, ebben számomra az is egy nagyon fontos momentum lenne, ha esetleg épp, talán Jávor Benedek képviselőtársam mondataira utalva, valóban azt tennénk megfontolás tárgyává, hogy pontosan azért, hogyha a tárgyaló fél akadályozza, a szlovák fél a végrehajtást vagy a megállapodás létrejöttét, akkor én azt gondolom, hogy ez egy olyan nívó, ami nyilvánvalóan esetlegesen a Hágához fordulást is jelentheti abban az értelemben, hogy a tárgyalópartner., És mivel a toplistán az elsők vagyunk, megtehetjük az a proaktív lépést, hogy segítse a bíróság azt, hogy valami úton-módon ennek a megállapodásnak a létrejöttét.

Ez részéről az egyik kérdés. A másik pedig, ahogy államtitkár úr jelezte, hogy a monitoringrendszerrel, illetőleg az elmúlt évek monitorozásáról egy tájékoztatót fogunk kapni, önhöz a kérdésem az lenne, hogy ez körülbelül mikorra várható. Én azt gondolom, hogy a mi bizottságunknak elsődlegesen az a feladata, hogy legalább elősegítse azt, ahogy itt látom, hogy esetlegesen nyilván nem feladatunk, de mint a kormányzat kontrollját is ellátó parlamenti bizottságnak, hogy próbálja elősegíteni, hogy a megoldások ebben megtörténjenek még akkor is, ha látjuk, hogy a tárcák között sincs egészen minden tekintetben összhang.

Bár ahogy az elmúlt alkalommal a BM képviselőjét meghallgattuk, van egyfajta elképzelés a BM részéről is, aminek nyilván a hátterét és a műszaki megoldásait mi nem ismerjük. Ugyanakkor én azt gondolom, hogy önmagában azzal, ami részben azt a szinergiát jelenti, hogy a térség környezeti állapotának a megoldása megtörténjen, de közben azért a tárgyalásaink, a nemzetközi tárgyalásaink is, ebben én úgy gondolom, a bizottságunknak elő kellene segítenie azt, hogy a megoldások megszülessenek.

Köszönöm szépen, alelnök úr.

DR. NAGY ANDOR (KDNP): Köszönöm és visszaadom az elnöklést Szili Katalinnak.

(A bizottság ülésének vezetését dr. Szili Katalin elnök veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor amennyiben nincs további megszólalási igény, államtitkár úr, elsőként akkor önnek adom meg a szót.

Reagálások az elhangzottakra

KOVÁCS PÉTER helyettes államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök asszony.

Könnyű helyzetben vagyok, mert az utolsó kérdésre kell válaszolnom. A monitoringjelentés a magyar oldalon, illetve szlovák oldalon elkészült, ennek a kicserélése folyamatban van, tehát elektronikusan már átadtuk a szlovák partnernek, és a két jelentés alapján készül az közös éves jelentés, amit a tisztelt bizottság is minden évben megkap, amikor ez aláírásra kerül. Erre általában a harmadik negyedévben vagy negyedik negyedév elején kerül sor.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszteri biztos úr.

DR. SZÉKELY LÁSZLÓ miniszteri biztos (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Ha megpróbálnám összefoglalni hágai kilátásainkat, akkor azért nem lennék annyira pesszimista, mint ahogy az előző felszólalásomból esetleg többen gondolták. Nevezetesen Magyarország nincs a nemzetközi joggal ellentétes állapotban ebben az ügyben, szemben Szlovákiával. Magyarország ugyanis a Hágai Nemzetközi Bíróság ítélete alapján nem köteles felépíteni az alsó erőművet, mert „ami addig nem épült meg” – idézet az ítéletből – „annak megépítése fölött már elszaladt az idő” – mondja az ítélet. „A felek a meglévő létesítményekkel kötelesek biztosítani a '77-es egyezményben kitűzött célokat” - mondja az ítélet nem tudom már hányadik cikkelye.

Szlovákia azért van nemzetközi joggal ellentétes helyzetben, tehát jogsértő állapotban, mert az ítélet azt is kimondja, hogy a felek a meglévő létesítmények közös üzemeltetésében kell hogy megegyezzenek, ami annyit jelent, hogy Szlovákia csak a mi engedélyünkkel működtetheti a C variánsát és az alatta lévő bősi erőművet. Mi ilyen engedélyt majd pedig egy újabb szerződésben, a '77-es szerződést megújító szerződésben tudunk csak megadni.

Tehát tárgyalásokra vagyunk kényszerítve, ez teljesen nyilvánvaló, és ahhoz, hogy a Hágai Nemzetközi Bíróság előtt a magyar fél konstruktivitását, jóhiszeműségét és pozitív hozzáállását demonstrálni tudjuk, ahhoz néhány szálnak az elvarrására van szükség. Nevezetesen 2006-ban a felek arról állapodtak meg, hogy közös környezeti hatástanulmányt készítenek a létesítmény egészére nézve. Ez mind a két oldalon elkészült, de a dokumentumok cseréjére nem került sor. Úgyhogy én többek között 24-én erről szeretnék tárgyalni Lazár úrral.

Ugyancsak átadott Szlovákia 2006-ban Magyarországnak egy megállapodástervezetet, ami kiindulási alapnak egész jó lenne, arról is kellene majd még tárgyalni. Tehát az az egy-két forduló, aminek persze utána dokumentuma van, szemben az informális találkozókkal, körülbelül ezekre lenne szükség ahhoz, hogy Hágában egy pozitív összkép alakuljon ki Magyarországról. És igen, elnök asszonynak válaszolnék, ez most már valóban a leghosszabb ideig tartó ítélet-végrehajtás a nemzetközi bíróság történetében, viszont azt is hozzá kell tenni, hogy soha ilyen bonyolult ügygel a bírák nem néztek szembe. Tehát sokan azt mondják a nemzetközi jog szakértői közül, hogy az a csoda, hogy ilyen részletes ítéletet sikerült Magyarországnak elérnie. Mert ezt úgy képzeljék el, hogy egy szál maguk dolgoznak az öreg, idős professzorok, tehát még csak egy háromtagú stábjuk sincs, mint a magyar Alkotmánybíróságnak. Tehát sokan azt mondják, hogy már az is csoda, hogy ilyen részletes ítélet született.

Úgyhogy körülbelül ezek azok a kilátások, amiket én prognosztizálni tudok, és reménykedem benne, hogy most egy megváltozott nemzetközi légkörben kell ezeket a tárgyalásokat folytatni. Aminek azért én már jeleit láttam, ez mondjuk, az én munkámat megkönnyíti, de ha azt kérdezik, akkor azért én se vagyok felhőtlenül optimista.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr, öné a szó.

KOVÁCS PÉTER helyettes államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen. Miközben hallgattam itt miniszteri biztos úr válaszait, közben elgondolkoztam ezen a bizonyos ökológiai minimum-vízigényen.

Ugye erre már több próbálkozás volt, nekem is talán birtokomban is vannak olyan tanulmányok, amelyek megfogják, hogy ez pontosan mennyi is. Na most, a kérdés nem ilyen egyszerű, tehát nincs általános metodika ennek a megállapítására. Ez fontos lehet abból a szempontból, hogy mennyi legyen az a szükséges víz, amennyi az ökológiai életben maradásához kell. Talán információként annyit érdemes megosztanom önökkel, hogy az Európai Bizottságon belül igen nagy igény jelentkezett pont az erőművek fejlesztése miatt, hogy ennek az ökológiai vízigény-megállapításnak legyen egy európai szintű normatív megoldása, vagy a megállapítás módszertanát uniós szinten fogadják el. Tehát ez tervbe van véve a Bizottságon belül. Nyilván nem holnap lesz kész egy ilyen módszertan, de azt hiszem, ez a tárgyalás sem fog addig befejeződni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim!

Nyilván összefoglalni ezt az ügyet, és végérvényesen pontot tenni a végére most nem fogunk tudni. Én egyrészt azt kérném szépen miniszteri biztos úrtól, ha túl van a tárgyalási fordulón, egy rövid, írásos tájékoztatást, ha bizottságunk mindig kaphatna, mert függetlenül attól, hogy esetleg nyári szünetünk is lesz, de nyilván alkalmunk van arra, hogy ezt e-mailben továbbítsuk valamennyi képviselőtársunknak, hogy a közös tudás ebben a kérdésben meglegyen.

Másrészt én azt kezdeményezem, hogy ősszel, amikor már látjuk azt, hogy a tárgyalási pozíciókban milyen helyzetünk van, és hogyha lehet, akkor esetlegesen továbbiakban is azt látjuk, hogy Szlovákia akadályozza önmagában a megállapodás létrejöttét, és ahogy miniszteri biztos úr is fogalmazott, hogy Szlovákia jogsértő állapotban van, megfontolás tárgyává kell tenni, és esetlegesen újra ebben a kérdésben Hágához fordulni.

Nyilvánvaló, hogy a monitoring jelentést követően, illetőleg azzal körülbelül egyidejűleg arról tájékoztatom képviselőtársaimat is, hogy a szlovák parlamenti társbizottságunkkal várhatóan ősszel lesz egy találkozó. Én úgy gondolom, hogy esetlegesen ezt a találkozót is meg kellene ragadnunk arra, hogy elősegítsük a kormányzati lépéssorozatnak a sikerességét, és ezt követően pedig újra térjünk vissza arra, és ha szükséges, esetleg fontoljuk meg, hogy egy országgyűlési határozattal segítsük a lépéseket részben Nagy István képviselőtársunk által elmondottakat is elősegítve és figyelembe véve.

Én ezzel zárom le akkor, és kérem egyetértésüket képviselőtársaimnak. Megköszönöm Kovács Péter államtitkár úrnak és Székely László miniszteri biztos úrnak, akit feltehetően, visszatérve én is, az én emlékeim sem homályosultak és ezért tituláltam kormány megbízottnak, de kívánok önnek sikeres tárgyalásokat valamennyiünk nevében.

Köszönöm szépen. Viszontlátásra!

Tájékoztató a Víz Világkonferencia előkészületeiről

Lezárjuk a 2. napirendi pontunkat, rátérünk a 3. napirendi pontunkra. Kovács Péter államtitkár urat ismételtelen köszöntöm, és Baranyai Gábor urat, a Külügyminisztérium képviselőjében. A 3. napirendi pontunkra térünk, tájékoztató a Víz Világkonferencia előkészületeiről, így kérdezem államtitkár urat, hogy ki fogja kezdeni a tájékoztatót.

DR. BARANYAI GÁBOR helyettes államtitkár (Külügyminisztérium): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Köszönöm, én kezdeném.

Azért kezdeném én, ha szabad egy rövid bevezetést adnom, mert a kormányzati döntés eredményeképpen a Külügyminisztérium viseli az első helyi felelősséget a konferencia megszervezéséért, értelemszerűen szoros együttműködésben a Vidékfejlesztési Minisztériummal, illetve az egyéb részben érintett tárcákkal.

Adnék egy rövid történeti bevezetést, illetve egy összefoglalót arról, hogy áll jelenleg ez a konferencia-előkészítés.

Ennek a nemzetközi vízkonferenciának van legalább három aspektusa, amiből úgy gondolom, hogy kettő indokolja ezt a sajátos feladatmegosztást. Az egyik az, hogy értelem szerűen a víz, és talán ennek a bizottságnak ez a legfontosabb érdeklődési területe, egy környezetpolitikai vagy környezetvédelmi kérdés, hogy az egyik legfontosabb természeti elemről van szó.

Másrészről egy nemzetközi fejlesztéspolitikai kérdés, minél inkább előrehaladunk úgy mond a Rio+20 folyamatban, annál inkább látszik, hogy ennek az egész, talán új fenntartható fejlődési paradigmának kicsit halványodik a környezeti eleme vagy lába és egyre inkább erősödik az úgy mond fejlesztéspolitikai, még talán humán- és gazdaságpolitikai fejlesztésként lehet leírni. És közismert, hogy ennek az első helyi felelőse a Külügyminisztérium.

Harmadik pedig, hogy van egy sajátos külpolitikai vetülete is ennek a nemzetközi vízvilágtalálkozóknak, nevezetesen hogy a magyar diplomácia folyamatosan próbál olyan üzeneteket, olyan témákat megfogalmazni, amiben Magyarország nemcsak a környező országokhoz vagy Európához tud szólni, hanem olyan globális kérdésekben is, amelyek túlmutatnak a közvetlen régiókon, illetve a sajátos európai problémákon. Ennek a kontextusában kell értékelni azt, hogy 2012 tavaszától vagy talán már '11 második felétől Magyarország csatlakozott az úgynevezett Friends of Water Grouphoz, ami egy informális csoport New Yorkban az ENSZ-nek a mezsgyéjén, amely az ottani nagyon intenzív politikai piacon megpróbál vizes témákat az ENSZ-tagállamok, ENSZ-intézmények, illetve ezen belül is a Közgyűlésnek a politikai figyelmébe ajánlani.

Ezt a szerepet Magyarország ennek a Friends of Water, „Víz barátai” csoportnak a koordináló szerepét Thaifölddel, Tádzsikisztánnal és Finnországgal együtt tölti be. Gyakorlatilag ez volt a globális közvélemény előtt Magyarország vízügyi szerepvállalásának megalapozása a Rió+20-as konferencia kontextusában.

Áder János elnök úr, amikor kiment Rióba, akkor nagyon egyértelművé tette, hogy Magyarország ebben a vízügyi kérdésben kíván aktív lenni, úgy gondoljuk, hogy itt van egy olyan történetileg felhalmozott tudás, egy létező intézményi, illetve gazdasági háttér, ami a világ szélesebb figyelmének a figyelmét is felkeltheti, illetve úgy gondoljuk, hogy ez egy olyan téma, ahol mi progresszíven és konstruktívan tudunk hozzászólni a világ folyásához.

Ebből következően Áder elnök úr tett egy bejelentést, nevezetesen hogy a riói konferencia záródokumentuma elfogadott egy elvi döntést arra vonatkozóan, hogy részben a 2000-ben elfogadott millenniumi fejlesztési célokat felváltandó, részben egy ennél szélesebb körben szükség van egy új fejlesztéspolitikai vízióra, és ezen belül konkrét, mérhető célkitűzésekre. Ezt SDG-nek, Sustainable Development Goals-nak, fenntartható fejlődési céloknak keresztelte el a konferencia. Ezeknek sem a tartalma, sem az iránya igazából még nem kialakult, létrejött az ENSZ Közgyűlésén belül egy külön, mondjuk így, ad hoc testület, ami ezt az egész fenntartható fejlődési célrendszert kívánja megalkotni. Fontos, hogy ennek a társelnöke a kenyai ENSZ-nagykövet mellett Kőrösi Csaba magyar ENSZ-nagykövet. Tehát igazából van egy nagyon intenzív ráhatásunk, sőt nem túlzás, befolyásunk arra, hogy ezek az SDG-k miről fognak szólni.

Most ezen belül Áder elnök úr felajánlása az volt, hogy Magyarország legyen az a helyszín, amelyik egy jelentős, mondjuk így, intellektuális áttörést próbál elérni egy víztémájú, egy víztárgyú fenntartható fejlődési cél meghatározásában. Itt van néhány nagyon fontos szűkítés. Az egyik az, hogy a budapesti Víz Világtalálkozó nem egy ENSZ-konferencia lesz szigorú értelemben, ez egy tudatos döntés. Azért nem kértük egyébként a formális ENSZ-logót, illetve az ENSZ Közgyűlésnek a határozatát, mert az rettenetesen megkötné egyébként a kezét a rendezőknek. Onnantól gyakorlatilag, hogy egy hivatalos ENSZ-döntéshozatali fórum, onnantól protokollok tömkelegét kell követnie a szervezőnek, ami nagyon minimális mozgásteret nyújt a szervező államnak, másrészt gyakorlatilag újraéleszti automatikusan azokat a globális ellentéteket, amik, szoktuk mondani, észak-dél,

kelet-nyugat, fejlett-fejlődők között elég élesen feszülnek, nagyon gyakran elmondjuk itt, az elmúlt 20-30 év ideológiai és geopolitikai árkaiba beásva.

Úgy gondoltuk, hogy mi nem szeretnénk reprodukálni ezeket a szinte lehetetlen, döntésképtelen ENSZ-es eseményeket, ezért az ENSZ-szel szoros együttműködésben, de nem az ENSZ formális égisze alatt szervezzük ezt a konferenciát.

A másik nagyon fontos ilyen distinkció, hogy a végtermék, amit elő szeretnénk állítani, az szintén nem egy ENSZ-dokumentum lesz, hanem az ENSZ figyelmébe ajánlott sajátos ajánlás, ami pontosan ezt az eljárást, politikai nehézséget kívánja áthidalni, amit már említettem.

Attól, hogy ajánlás, mondjuk így, az ENSZ-tagállamoknak a félelmi reakciója sokkal alacsonyabbra került, semmiféle kötelező jelleget nem kívánunk ennek a dokumentumnak még sugalmazni sem. Másrésztől viszont úgy gondoljuk, hogy mivel szinte, ha szabad így mondani, a teljes ENSZ-vezérkar itt lesz, az ENSZ-főtitkártól kezdve mindazok, akik azokat a szakosodott szervezeteket vezetik az ENSZ-ben, amelyek vízzel is foglalkoznak, illetve az ENSZ-tagállamok egy jelentős része, ezért úgy gondoljuk, hogy ennek egy olyan széles politikai konszenzusos alapja lesz, amelyet később nem fog kikezdeni senki.

Szintén egy nagyon fontos sajátossága vagy distinkció a többi hasonló tárgyú konferenciához képest, hogy Magyarország nem gondolja, hogy mi fogjuk lerakni azt az intellektuális inputot, azt a szellemi háttérrel az asztalra, ami kell egy ilyen ajánláscsomagnak az elkészítéséhez, hanem egy nyitott folyamatban kívánjuk ezt az ajánláscsomagot elkészíteni, bevonva ebbe egyébként az ENSZ különböző szervezetein túl gyakorlatilag a teljes nyilvánosságot. Reményeink szerint egyébként június végétől már elérhető lesz a konferencia honlapján ennek az ajánláscsomagnak az első tervezete.

Amikor a víz világtalálkozóznak a témáit próbáltuk összefoglalni vagy meghatározni, akkor szintén arra törekedtünk, hogy lehetőleg olyan kérdéseket vegyünk napirendre, amelyek ennek a vizes témájú SDG-nek a lehetséges fő építőelemeit lefedik, és lehetőség szerint próbáltuk kerülni azokat a pontokat, amelyek nagyon radikális, konfliktusgeneráló hatásúak. Úgyhogy egy fontos kiindulópont, hogy a témák meghatározásánál kerültük a regionális kérdéseket, ezek persze szükségképpen betüremkednek a politika által a konferenciába, de ezek semmiképpen nem kapnak majd kiemelt szerepet, így például a tádzsik–üzbég vízmegosztási vitát, vagy az etióp–egyiptomi vízmegosztási vitát, vagy akár a jordán–izraeli vízmegosztási vitát nem akarjuk kiemelten exponálni.

Amit viszont kiemelten exponálni szeretnénk, az öt témakör. Az első ezek közül, amit Water and Sanitation-nek, magyarul jobb híján víz és szanitációs agendának hívunk, ami az ENSZ millenniumi fejlesztési céljainak egy kulcseleme jelenleg is. Nevezetesen a megfelelő minőségű ivóvízhez és a, mondjuk így, szűk értelemben vett személyes higiéniéhez való hozzáférést jelenti. Nyilván a közegészségügyi, illetve emberi életminőség szempontjából ez az elsődleges fejlesztési célkitűzés. Viszont úgy gondoljuk, hogy itt egy alapvetően nagyon széles körű, tág vizes agendát próbálunk meghatározni, ezt Big Water Agendának hívja jelenleg a nemzetközi vizes közösség. Azaz megpróbálunk túllépni a közvetlen emberi igényeken, és megpróbáljuk ezt egy széles természeti, illetve gazdasági keretbe beágyazni.

Következésképp a második téma, amelyet exponálunk ennek a konferenciának a keretei között, az úgynevezett integrált vízgazdálkodás. Nyilván ennek a bizottságnak tagjai számára ezt nem kell részletesen kifejteni.

A harmadik ilyen téma az úgynevezett jó vízpolitikai irányítás. Ezt úgy gondoljuk, hogy sikerült relatíve jól magyarítani a good governance-ből. Ebbe tartozik alapvetően a nemzeti, illetve vízgyűjtőszintű tervezés kérdése, idetartozik a politikai döntéshozatal, nemzeti, illetve nemzetközi intézmények kérdése, illetve a kapacitásfejlesztés kérdése. Egy nagyon érdekes tanulsága volt annak a, mondjuk így, szakdiplomáciai előkészítő munkának, amit a VM-mel együtt végeztünk az elmúlt hónapokban. Hogy van egyfajta konszenzus atekintetben, hogy az emberi, illetve a környezeti vízgazdálkodási célok, vízügyi célok egyrészt elég jól beazonosíthatók, másrészt erre megvan a technológia, hogy hogyan alakítsuk, folytassuk le, harmadrészt pedig nagyon gyakran megvan a pénz is rá. Ami hiányzik, az az, hogy mind a

politikai, mind igazgatási szinten úgymond jó, értelmes döntéseket hozzanak. Tehát hogy azok, akik döntéseket hoznak, azok átlássák a problémát, illetve legyen megfelelő háttérük arra, hogy ezeket a döntéseket meghozzák. Másrészt pedig, hogy legyen elegendő szakember, aki ezeket majd végrehajtja. Érdekes példák merültek föl, hogy Afrikában ahhoz, hogy egyébként csak a meglévő MDG-nek a célkitűzéseit megfelelően végrehajtsuk, ahhoz 500 százalékkal kellene növelni azoknak a vízügyi szakembereknek a számát, akik Afrikában aktívan részt vesznek. Ez gyakorlatilag a pici üzemmérnöktől, az ökológustól az állami szakpolitikai stratégiáig terjed.

Úgyhogy ezt az egész governance vízpolitikai irányítás kérdését, ami egy elég tág témakör, ezt megpróbáljuk kiemelni talán az eddigi konferenciák vagy hasonló rendezvények szintjéhez képest.

A negyedik ilyen téma a zöldgazdaság a tiszta vízért. A riói konferenciának kvázi a második pillére volt a zöldgazdaság, ami abból a felismerésből fakadt, hogyha nem tudunk egy kvázi öfenntartó gazdasági modellt berakni mindezen környezeti célkitűzések mögé, akkor kvázi egy intellektuális izolált gyakorlat, vagy pedig egy politikailag mesterségesen fenntartott erőfeszítés lesz csak az, amit MDG-, vagy SDG-ként definiálunk.

Nagyon fontos, hogy itt nem azt próbáljuk hangsúlyozni, ami gyakran a félelme a fejlődő világnak nevezetesen, hogy a gazdag és innovatív nyugat megpróbálja eladni a saját technológiáját, illetve rákényszeríteni a fejlődőkre. Úgy gondoljuk, hogy a zöldgazdaság fogalma ugyanolyan mértékben kell hogy magába foglalja az egyébként meglévő hagyományos, olcsó, lokális technológiákat, mint a legfejlettebb high-tech dolgokat.

És az ötödik témakör, amely a konferenciának, mondjuk így, a zárópanelét fogja kitölteni, az a fenntartható fejlesztési céloknak a finanszírozása. Nagyon fontos, hogy itt is szeretnénk túllépni a hagyományos észak-dél, kelet-nyugat dichotómián, nevezetesen, nekem problémám van, neked pénzed, add ide a pénzt. És erről szól a vita. Nagyon fontos, hogy a víz- és szanitációs infrastruktúrában egyébként a klasszikus NEFE-t, tehát nemzetközi fejlesztési együttműködési támogatásokat jóval meghaladó mértékben a cégek maguk ruháznak be. Elképesztő példákat lehet Afrikából, Ázsiából tapasztalni, ahol úgymond sokak számára gonosz multiként titulált cégek óriási beruházásokat végeznek mind a saját ipari tevékenységük érdekében, mind pedig egyébként nagyon széles körű közösségi célok érdekében.

Úgyhogy úgy gondoljuk, hogy ezzel az öt témával nagyjából lefedjük azokat a legfontosabb kérdéseket, amelyek méltán számíthatnak arra, hogy egy víz témájú SDG-nek a fő építőelemeivé váljanak.

Értelemszerűen ez az öt téma úgymond multidiszciplináris megközelítést igényel, egyrészt a konferencia struktúrájában ezt próbáljuk leképezni abban a tekintetben is, hogy a fő plenáris ülések önmagában egy sajátos formátumot követnek. Minden témát három előadó fog felvezetni, egy fejlődő országbeli politikus, egy fejlett országbeli politikus és egy nemzetközi szervezetnek a képviselője, melyet utána gyakorlatilag az összes érintett régióból, illetve szakmából képviselő személyek fognak egy Davos-típusú panelbeszélgetés keretében megvitatni.

A fő plenáris ülések mellett egyébként négy fórumot és egy kerekasztalt is szervezünk még. Lesz egy tudományos fórum, ahol reményeink szerint 100 tudós, a világ tudományos krémje fogja ugyanezt a témát megvitatni. Lesz egy ifjúsági fórum, ami egyrészt általános ifjúsági civil szervezetek, másrészt pedig kifejezetten fiatal vízügyi szakembereknek az összejövele lesz, egy érdekes kis gyerek show-val egybekötve. Ők szintén valódi tartalommal próbálnak majd hozzájárulni a konferencia következtetéseihez. Lesz egy civil fórum, értelemszerűen a civil társadalom nem hagyható ki ebből az egész döntéshozatali folyamatból. Lesz egy üzleti fórum és egy meglehetősen limitált terjedelmű ipari kiállítás. Itt szintén nemcsak az üzleti kapcsolatépítésre törekszünk, kvázi nem egy hagyományos ipari kiállítás lesz, hanem az üzletemberek maguk is próbálnak majd ezekhez a vízpolitikai kérdésekhez hozzászólni. Illetve lesz egy filantróp kerekasztal. Kevésbé ismert tény, hogy a világban nagy számban jelenlévő óriás filantróp alapítványok, tipikusan magánalapítványok,

céges vagy egyének által létrehozott alapítványok összességében több pénzt költenek víz- és szanitációs célokra, mint például az Európai Unió a saját kis donorpolitikáján keresztül, ami azért érdekes, mert a világban a legnagyobb donor az Európai Unió. Úgyhogy ezeknek a szervezeteknek is próbálunk egy fórumot adni, hogy kifejthessék álláspontjukat.

Nagyon fontos, hogy úgy gondoljuk, hogyha szabad így mondani, a politikai promóciója ennek a konferenciának rendkívül sikeres volt nemzetközi szinten. Úgyhogy nagyon-nagyon sok olyan testület, szervezet, cég kívánja itt tartani a budapesti Víz Világtalálkozónak a mentén vagy arra rákapcsolódva az éves tervezett eseményét, ami úgy gondoljuk, hogy egyrészt emeli a mi világtalálkozónknak a színvonalát, másrészt pedig garanciája annak, hogy jelentős politikai, illetve médiafigyelmet tudunk az ügynek generálni.

Példaként említeném a Víz Világfórumnak, a World Water Forumnak az igazgatótanácsi ülését. Ők egyfajta kooperatív szervező partnerünk. Közismert, hogy a Víz Világfórum szervezi, a Víz Világtanácsa, elnézést, a World Water Council szervezi a háromévente megrendezésre kerülő, mondjuk így, vízügyi olimpiát. Tehát ahol 30 ezer ember tipikusan egy kisebb ország költségvetését romba döntő pénzügyi igényekkel megszervezi ezt a gigantikus méretű összejövetelt. Ez 2012-ben márciusban Marseilles-ben volt, és 2015-ben Teguban, Dél-Koreában lesz. A két esemény közt lesz pontosan a mi világtalálkozónk, úgyhogy sikerült ezt az egyébként vízpolitikai szempontból igen fontos összejövetelt szintén Budapestre hozni.

Nagyon fontos, hogy létezik 2012 óta egy Kína–EU vízügyi platform, ennek a magas szintű ülése is szintén Budapesten lesz a Víz Világtalálkozó mentén. Emellett talán még említést érdemel, hogy az ENSZ-főtitkárnak van egy saját tanácsadó testülete, amit tipikusan egy koronás fő vezet, ez jelenleg az új felkérés szerint a jordán uralkodónak a nagybátyja. Egészen március végéig ez a holland trónörökös volt. Ők is idehozzák az ülésüket testületileg.

És emellett még számos kisebb-nagyobb rendezvény lesz, úgyhogy úgy gondoljuk, hogy jelenleg óriási a figyelem, a konferencia technikai és pénzügyi előkészítésével, úgy gondoljuk, hogy ütemesen haladunk. Remélhetőleg a jövő héten egy nagyon innovatív megjelenésű és tartalmú honlappal is kilépünk a nyilvánosság elé. Két-három héten belül ennek a budapesti ajánláscsomagnak az első tervezete elérhető lesz, amelyet számos külföldi tudóssal, illetve szakemberrel együtt készítünk el, és természetesen várjuk a tisztelt bizottság kérdéseit.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azt gondolom, hogy államtitkár úr tájékoztatója tényleg teljes körű volt, de Kovács államtitkár urat illeti a szó, amennyiben kívánja kiegészíteni.

KOVÁCS PÉTER helyettes államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Bizottság!

Nagyon röviden szeretnék csak hozzátenni, hiszen valóban nagyon teljes körű volt ez az ismertető a konferencia célkitűzéseiről, programjáról. Én azt hiszem, nem véletlen, hogy Magyarország a vízgazdálkodás, a vízügy területén vállalt ilyen vezető szerepet, hiszen ezt azért megalapozta egy sikeres elnökségi lebonyolítása a vízügyi ágazatnak, illetve több olyan dolog, ami mégis talán a politikai döntéshozókat is olyan irányba irányította, hogy a víz valóban egy kiemelt téma legyen.

A programmal és egyebekkel kapcsolatban helyettes államtitkár úr mindent elmondott, amit tudni lehet ebben a stádiumban, én csak azt szeretném megerősíteni, hogy a vidékfejlesztési tárca részéről mi mindennemű támogatást a konferencia sikeres megrendezéséhez biztosítunk. *(Dr. Nagy Andor távozásik.)*

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, államtitkár urak, és kérdezem képviselőtársaimat, hogy van-e kérdés, vélemény, javaslat. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, akkor megköszönjük, és én azt gondolom, hogy Magyarország imidzsének a javításához is rendkívüli módon hozzá fog járulni az október 8-11-ike közötti Víz Világkonferencia, amihez

nyilván mindannyiunknak sok sikert kívánok, és köszönöm önöknek a tájékoztatót még egyszer. Vizontlátásra!

Tisztelt Képviselőtársaim! Lezárom a 3. napirendi pontunkat is megköszönve a tájékoztatót.

Egyebek

Tisztelt Képviselőtársaim! A tervezett bizottsági üléseink utolsójához értünk most. Tekintettel arra, hogy legalábbis a mai tudásunk szerint, a következő üléseinken nem lesz már olyan téma, ami szükségessé tenné a bizottság összehívását, így én nyilvánvalóan megköszönve önöknek a támogató és jó együttműködést, kívánok mindannyiunknak szép nyarat, és kívánom azt, hogy kipihenve találkozzunk majd szeptemberben. Nyilván megköszönném, bár Nagy Andor alelnök úrnak közben el kellett mennie, de neki is valamennyi segítséget és a kooperatív munkát. Amennyiben szükség lesz még ülésre egy rövid alkalommal, akkor ezt nyilván meg fogjuk tenni, de terveink között ez nem szerepel.

Úgyhogy én köszönöm meghívott vendégeinknek, szakértőinknek, mindenkinek a tavaszi ülészakon végzett munkáját, és kívánok mindenkinek jó pihenést és további szép nyári hónapokat. Vizontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 29 perc)

Dr. Nagy Andor
a bizottság alelnöke

Dr. Szili Katalin
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Dancsecs Dóra